

kun tage Beslutning om Udgift til med Regjeringens foregaaende Samtykke. Med Hensyn til Udgiftens Størrelse er der forbeholdt Regjeringen Indseende med Udgiftens Minimum, idet der er foreskrevet Former, hvorunder den kan paasee det og i fornødent Fald paatvinge, hvad der er nødvendigt for at fyldestgjøre de Diemed, som ere henvisste til Amtsraadet. Med Hensyn til Maximummet er der ogsaa sat en Garanti for, at der ikke skal blive for store Udgifter, navnlig med Hensyn til Skolefonden, idet jo enhver Udgift, der ikke kan dækkes af de 12 p. pr. Td. Hartkorn plus det tilsvarende Bidrag fra Kjøbstaden, skal bæres halvt af Land og Kjøbstaden, men halvt af Statskassen. Regjeringen vil altsaa have fuldt Indseende med Hensyn til Udgifter, som skulle paalægges Amtet, men hvor dette ikke er Tilfældet, har man meent, at der ingen Control behøves fra Regjeringens Side, og at man kan berolige sig ved, at de af Statholderne valgte Repræsentanter maae ansees som de rette Værger for deres Interesser. Jeg skal dog ikke lade uberørt, at dette Punkt har været Gjenstand for udførlig Forhandling i Udvalget, og som bekendt er der paa andet Sted fremkommet den Mening, at man skulde søge Garanti mod en for stor Rundhaandethed fra Amtsraadets Side. Jeg skal imidlertid oppebie, hvorvidt denne Discussion skulde blive optagen her. Den følgende Paragraph indleder Rækken af de Paragrapher, der foreskrive Ordningen af de økonomiske Anliggender, derunder indbefattet Skoleraadets. Som en Realitetsforandring skal jeg kun bemærke, at der her er foreslaaet, at Skolefondens Regnskab skal falde sammen med Finantsaarets, idet Forholdene ere blevne meget indviklede ved, at dette ikke har været Tilfældet. § 14 indeholder de nærmere Regler om Budgettets Affattelse, og § 15 indeholder en

Bestemmelse, der ikke let kan savnes med Hensyn til Kassebeholdningen, idet Forholdet er temmelig indviklet, og det ellers vilde være nødvendigt at have en særlig Kassebeholdning ikke blot for Amtsrepartitionsskassen og Amtskassen, men selv for enkelte Dele af Amtskassen. Udvalget har troet, at det Hele kunde indskrænkes til en fælles Kassebeholdning i Amtsrepartitionsskassen, og at Mellemværender med Amtskassen paa en hensigtsmæssig Maade kunne afgjøres ved Regnskabs aarlige Afklæggelse, idet hvad de enkelte Conti have liggende usforbrugt eller have udredet for meget, maa være at fradrage eller tillægge det Beløb, der skal tilveiebringes ved Udskrivning paa de forskjellige Vigningsbaser, efter Hartkorn eller Folkemængde. § 16 omhandler Reglerne for Budgettets Antagelse i Amtsraadet, og §§ 17 & 18 handle om dets Opgjørelse i Forholdet til Amtsforsvalteren og Ræmnerkassen. Det vil sees, at man har troet at kunne opnaae en betydelig Fordeel ved at samle det hele Regnskabsvæsen under den Regnskabsfører, som Regjeringsudkastet har foreslaaet, og dog ved Siden heraf beholde det Gode, at det bliver muligt at anwise og trække ikke blot paa Amtsstuernerne, men ogsaa paa de forskjellige Ræmnerkasser, altsaa at have Disposition over enhver Kasse i Amtet. Tingen bliver vel simplere, dersom man opgiver en af disse to Fordele; men jeg troer, at de hensigtsmæssigt kunne forenes. Navnlig har Udvalget fundet det rigtigt med Regjeringen at stille en bestemt Forbring om at sætte en Grændse for de bestandig voxende Forretninger, der ere tildeelte Amtsforsvalteren, som har overtaget dette paa en Tid, da man ansaae det for lidet byrdefuldt. Man har troet at kunne fritage ham for hele Byrden af Regnskabsvæsenet.